

UNIVERSUL COPILILOR

Seria Nouă (9)/ Septembrie, 2020

Ne vedem online!

Peste toate cele tehnice, este omul. Pregătirea omului este mai importantă decât tehnologia în sine.

pag.6

Teatru pe pâine

Vara aceasta am transformat curtea Liceului în cea mai mare scenă în aer liber, din strada Zborului.

pag.12

Răbdarea

Răbdarea înseamnă să știi că iarba nu crește mai repede dacă tragi de ea.

pag.8

Summer

3 UNDE MERGEM ...???

4 NE VEDEM ONLINE

Online-ul nu înseamnă doar online. Pentru a putea susține o lecție, o prezentare, un discurs în online, nu îți sunt de ajuns o linie de Internet și un laptop cu cameră Web.

6 ȘTIINȚĂ ȘI ARTĂ

ȘTIINȚA PENTRU ÎN-CEPĂTORI

După opt săptămâni de cercetare a unor plante aromatice, copiii s-au jucat cu ele la ora de artă. Au ieșit niște lucrări savuroase...

8 HRANĂ PENTRU SUFLET

RĂBDAREA

Nimic nu va mai fi la fel. Viața va fi trăită altfel, iar noi va trebui să ne acomodăm cu acest „altfel”. Pentru acest „altfel”, va trebui să învățăm ce este răbdarea. Oare ne-am întrebat vreodată ce este RĂBDAREA?

10 RELIGIE

ADORMIREA MAICII DOMNULUI

Sărbătorile Maicii Domnului înseamnă mult pentru creștini, dar mai ales pentru școala noastră, care are o strânsă legătură cu Maica Domnului.

12 TEATRU

TEATRU PE PÂINE

Vara aceasta am transformat curtea Liceului în cea mai mare scenă în aer liber, din strada Zborului. Bla-bla-bla...

14 HAIHUI PRIN TARĂ

VACANȚĂ ÎN APUSENI

Cătălina ne împărtășește impresiile din vacanță!

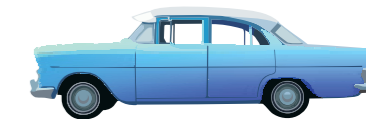
15 DE PRIN LUME ADUNATE ...

DE LA VIS LA REALITATE...

De la vârsta de cinci ani David Blaine a visat să... zboare cu baloane și a și făcut-o!!!

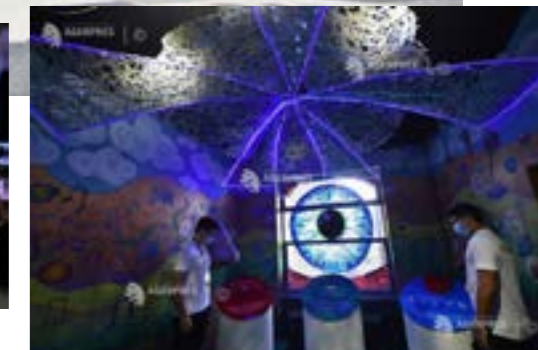
UNDE MERGEM?

MUZEUL COPIILOR

Muzeul Copiilor are 110 încăperi, organizate pe secțiuni tematice. Este situat pe Bulevardul Decebal nr. 11 și va putea fi vizitat în mod gratuit până la finele anului.

Muzeul acoperă domenii precum tehnologie, geografie, istorie, artă și cultură, având 25 de expoziții interactive permanente, din toate domeniile

Expoziția Interactivă/Muzeul Itinerant Perpetuum Tândărică constă într-o prezentare artistică a patrimoniului Teatrului de Animație Tândărică, în care păpușile sunt alese dintr-o istorie de 75 de ani a teatrului și marchează principalele repere de viziune plastică a teatrului de animație.

CE MAI CITIM?

În această carte apărută anul acesta poți să observi îndeaproape viața interesantă a animalelor. Învăță despre inteligența și limbajul viețuitoarelor, dar și despre evoluție, hibernare, căutarea hranei și multe alte obiceiuri deosebite. Folosește aplicația ca să vezi videoclipuri impresionante, care te transportă direct în mijlocul lumii animalelor!

Doar descărcați aplicația gratuită și bucurați-vă de peste 50 de videoclipuri excepționale!

Opera este împărțită pe secțiuni și volume:

1. Poezii (I-V)
2. Literatura populară (VI)
3. Proză literară (VII)
4. Teatru (VIII)
5. Publicistică (IX-XIII)
6. Traduceri filosofice (XIV)
7. Fragmentarium și Addenda (XV)
8. Corespondența (XVI)

Aplicația „Mihai Eminescu, întreaga operă” pentru telefoanele cu sisteme de operare Android și iOS are ca scop apropierea tineretului de „omul deplin al culturii române” prin intermediul tehnicilor de comunicare moderne.

Ne vedem în online!

Peste toate cele tehnice, este omul. Pregătirea omului este mai importantă decât tehnologia în sine.

M-am întâlnit cu Andrei pe stradă, ne-am salutat de pe un trotuar pe celălalt, fără să ne aproiem mai mult. Nimic nelalocul său, dacă stai să te gândești la perioada prin care trecem. Însă mi-a aruncat o vorbă, așa, pe picior de plecare: „Diseară ne vedem în online că vreau să îți spun ceva!”. Am dat din cap afirmativ. Părea foarte vesel, deloc grăbit, chiar distrat. Afară era soare, nici prea cald și nici prea rece, ce să mai zici, o vreme excelentă de stat la povești. Însă el... nu! Mi-am văzut de cumpărăturile mele, dar nu mi-a ieșit din minte toată ziua această frază a lui:... „ne vedem diseară, online.”

Oare online înseamnă Zoom? Așa lucrează copiii mei în online, deci mă gândesc că ar fi un Zoom. Sau poate e Google Meet, asta folosim la serviciu. Bine, ar putea fi Microsoft Teams, că tot utilizez un cont la o firmă cu care colaborez, poate chiar Skype, dacă nu, pur și simplu, un WhatsApp. Cam acestea mi-ar fi fost la îndemână, în acea seară.

M-am așezat pe un scaun la bucătărie și m-am apucat de citit. Mai aveam ceva pagini din „Furnicile” (Bernard Werber), ultimul capitol. Am terminat cartea, mintea mea se întreba mereu când, pe unde și cum vine online-ul de la Andrei. Nu a venit. Afară se înserase, deja mă pregăteam de masa de seară. Am mâncat, am mers să mă culc, iar online-ul de la Andrei nu a mai venit.

Înainte să adorm mi-am dat seama cât de nepregătit aș fi fost pentru acest online. Habar nu aveam despre ce era vorba, nu stabilisem clar pe ce platformă ne vedem, dacă trebuie să pregătesc ceva sau dacă e nevoie să îmi notez ceva... dar l-am aprobat și am așteptat.

Am râs singur de mine...

Întocmește o lista cu ce îți trebuie, cu bifă. Calculator, cameră web, internet, flipchart, foi albe, markere, tablă albă, proiector, un mulaj, o eprubetă, un microscop... Pregătește-le din timp, e mai greu să dispari din cadru pentru a-ți aduce aminte unde ai lăsat markerele colorate

Pregătește o soluție de rezervă pentru situația în care rămâi cu timp neacoperit. Poate un experiment, poate o rubrică de **Știați că**. Sigur ai idei mai bune! Soluția poate fi valabilă pentru orice oră, nu neapărat cu legătură.

Ce înseamnă, de fapt, online? O relație? Un mod de conectare? o alegere? Dacă este vorba despre o lecție, o prezentare, un discurs în online, nu îți sunt de ajuns o linie de Internet și un laptop cu cameră Web.

Peste toate cele tehnice, este omul. Pregătirea omului este mai importantă decât tehnologia în sine.

Sistemele tehnice sunt sofisticate dar nu te învață cum să te îmbraci, cum să îți faci setup-ul pentru ceea ce se vede în online, cum să îți pregătești materialele pentru oră sau cum să îți fabrici o soluție de rezervă. Poate termini mai repede ce ai de spus și rămâi fără cuvinte. Sau poate nu îți iese experimentul și te trezești cu 30 de minute neacoperite de conținut și 40 de ochi ațintiți, curioși, așteptători... pe tine, toți. Și peste toate... de ce faci acel online? La asta să răspunzi întâi!

Hai să trecem împreună în revistă câteva lucruri peste care să te uiți înainte de a intra în online: de ce faci acest fel de întrevvedere? Ce vrei să transmiți? Ce rezultat aștepti? Și un sfat: nu pune multe lucruri aici, fiindcă e greu, în online, să transmiți foarte multe informații la aceeași întâlnire.

Pe scurt, te poti gândi așa: CÂT să știe, CUM să se simtă și CE să facă după acest online persoana sau persoanele pe care le-ai convocat. (Know, Feel, Do).

Cristian Lacraru - Creatorul Robotului Mirai

Planificarea vine la pachet cu liniștea, încrederea și satisfacția.

Anunță auditoriul din timp și de temă aleasă. Poate e nevoie să pregătiasca ceva, e bine să știe și ei:)

Testează. Asigură-te că înțelegi și poți lucra cu ce ai lângă tine. Testează un microfon oprit, o cameră oprită, un share screen, un transfer de fișiere, un mesaj în privat, o poză de profil.

Știința pentru începători

Scoala de vacanță ne-a strâns pe mulți dintre noi la activitățile proiectului „Știința pentru toți”, care a readus în prim plan experimentul de cercetare și descoperirea (investigația științifică).

Vă prezentăm la început câteva plante erbacee aromatice: mărarul, pătrunjelul și leușteanul, care sunt, după cum știți, comestibile, frunzele folosindu-se la diferite feluri de mâncare, drept condiment. Pătrunjelul, în plus, este întrebuințat în alimentație și pentru rădăcina sa pivotantă, slab ramificată, de culoare albă. Aceste plante se utilizează și în medicina populară

Pătrunjelul- numele său provine din cuvântul *ligusticum* (din latină) Este originar din Europa de Sud și Asia de Vest

Arta comparației aplicată la unele plante aromatice

Leușteanul- are un nume ce provine din cuvântul *petroselinum* (din latină) Este originar din zona mediteraneană

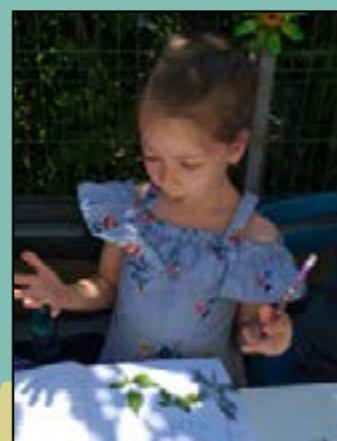
Aspectul este un indicator al sănătății plantelor. Planta trebuie să fie verde, viguroasă, cu aspect plăcut ochiului.

Gustul este recepționat de papilele gustative situate pe limbă. Gusturile de bază sunt: dulce, amar, acru și sărat.

Aroma reprezintă degajarea unor substanțe (uleiuri volatile) plăcut mirositoare

După ce am admirat, gustat și mirosit plantele aromatice, am fost introduși în tainele realizării unui ierbar, o experiență interesantă și plină de satisfacții. Fiecare plantă care este presată, oferă informații valoroase. Concretizarea unui ierbar are trei etape: colectarea plantelor, presarea și, apoi, fixarea acestora în ierbar, cu transcrierea denumirii populare și științifice - dacă este posibil - și cu menționarea datei când au fost culese.

A consemnat, prof. Carolina Constantin

Mărarul- denumirea are etimologie controversată; ar putea proveni din cuvântul grec antic maraton (*fenicul*), preluat în latină (*marathrum*) Este originar din zona mediteraneană și pontică

Cel mai vechi ierbar din Europa de Sud-Est, datând de aproape trei secole, se află în colecția de botanică a Muzeului de Istorie Naturală din cadrul Muzeului Brukenthal, aflat în centrul istoric al municipiului Sibiu. Acest ierbar are în componență peste 900 de plante și reprezintă un tezaur pentru cultura grădinilor, dar și pentru cercetători, deoarece demonstrează diversitatea plantelor cultivate din prima jumătate a secolului XVIII, precum și interesul, în acele timpuri, pentru cunoașterea cât mai detaliată a naturii.

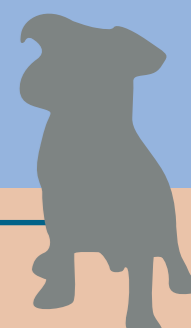
Vitamine pe hârtie!!! Nu ne săturăm... privind-le!

La ora de Arte Vizuale, s-au născut astfel, în concordanță cu tema noastră, tablouri inedite și fermecătoare, bune de... mâncat.

Morcovi, castraveți, păstârnac, pătrunjel, mărar și linte. Nu, nu am gătit. Dar am fost provocați să ne folosim imaginația pentru a face câte un colaj. Și iată ce lucrări savuroase au ieșit!

Așa că, de acum înainte, vă propunem să stăm aproape de bucătărie atunci când părinții sau bunicii gătesc! Putem încerca doar cu o foaie de hârtie, niște legume și, în loc de ulei, aracet.

A consemnat, artist plastic Ana Maria Olteanu

Răbdarea

Nimic nu va mai fi la fel. Viața va fi trăită diferit, iar noi va trebui să ne acomodăm cu acest „altfel”.

Pentru acest „altfel”, va trebui să învățăm ce este răbdarea.

Răbdarea este cu siguranță o virtute. Totodată, poate fi socotită o abilitate, pe care o putem crește. Răbdarea este, așadar, o deprindere, care poate deveni comportament. Nu ne place să așteptăm, nu avem răbdare cu noi înșine și nici cu ceilalți. Era tehnologiei ne face cu atât mai mult să uităm să ne dăruim nouă și să dăruim celorlalți răbdare. Viețile noastre sunt mai aglomerate ca oricând. Alergăm în toate părțile. Vrem ca totul să se întâmple instantaneu. Gândurile ne aleargă și ele în toate direcțiile și parcă nu le

putem stăpâni, nu ne putem concentra la ceea ce este important pentru noi, uităm să ne dăm timpul necesar pentru detașare. Întotdeauna așteptăm câte ceva, dar ne dorim ca așteptarea să se sfârșească mai repede. Atunci când devenim nerăbdători, în loc să luăm viața așa cum este și cum vine în mod firesc, devenim iritați, ajungem să ne agităm inutil. Lipsa răbdării devine o sursă importantă de stres. Când vrem ceva prea repede și prea intens, facem greșeli luând hotărâri pripite, căci, cel puțin pe moment, nu ne pasă prea mult de urmări,

tot ceea ce vrem este să facem după cum ne duce mintea în acel moment. Pentru a nu face alegeri greșite, pentru a nu lua hotărâri proaste, trebuie să avem răbdare, să ne relaxăm. Problemele și nereușitele cu care ne confruntăm vin, de cele mai multe ori, din alegerile noastre proaste, din hotărârile greșite, din lipsa răbdării. Dacă noi suntem răspunzători de succes, în mod identic, suntem responsabili și pentru eșec.

Dacă simțim că ni s-a „terminat” răbdarea, putem să facem câteva exerciții de respirație și să ne reamintim îndemnul Părintelui Cleopa: „Răbdare, răbdare, răbdare, răbdare, răbdare! Și când simți că s-a gătat, iar: răbdare, răbdare, răbdare, răbdare! Și iar: răbdare, răbdare, răbdare!”

Răbdarea înseamnă să știi că iarba nu crește mai repede dacă tragi de ea.

Dar, ce facem când devenim părinți?

Aceste generații de copii vin „altfel”, în viețile noastre. „Rotițele” lor se învârt cu o viteză care-i bulversează, pe de o parte, iar pe de altă parte, stimulii exteriori sunt din ce în ce mai numeroși (tehnologia și nu numai ea...). Pentru a-i putea ajuta pe cei mici, trebuie să exersăm noi, adulții, trebuie să învățăm ce înseamnă răbdarea! Nu este ușor! Dar suntem părinți pe viață, iar cea mai de preț investiție a noastră, a părinților, este copilul, ne sunt copiii.

Ce pași ar trebui să facem, care să ne ajute în crearea echilibrului interior? Voi enumera trei, poate ne vor ajuta!

Limitați-vă nevoia constantă de control

Nevoia de control apare în multe situații. Pentru că mintea noastră face planuri, visează, își face griji și încearcă să identifice oportunități viitoare. Singurul control sau certitudine este lipsa de certitudine. Putem controla acțiunile și reacțiile noastre, dar în niciun caz nu putem controla acțiunile celorlalți și, cu atât mai puțin, reacțiile lor la ceea ce le transmitem. Intrăm cu ușurință într-un cerc vicios, dacă nu ne reprimăm acest impuls de control.

Observați-vă tiparele de entuziasm și răbdare

Entuziasmul și răbdarea sunt parte a tiparelor noastre, care s-au format în timp. Reflectarea interioară și analiza asupra reflecției interioare ne vor ajuta să ne cunoaștem mai bine.

Luăți-vă încă 5 secunde

Aceste 5 secunde de așteptare vor face diferența, în luarea unei decizii.

Psih. Ileana Zărnescu

Dragă Dumnezeu,

Răspuns

29.05.2020

Dragă Dumnezeu,

Ce mai faci? Eu sunt Ana și chiar îmi doream să vorbesc cu Tine pentru că am niște nelămuriri. Astăzi am auzit la televizor o poveste foarte tristă despre un băiețel. El nu poate să se miște, de când s-a născut. Bietul de el nu a putut nici măcar o dată să joace fotbal cu prietenii lui, să picteze sau să ia pe cineva în brațe! Când am auzit despre el, mi-am dat seama că sunt foarte norocoasă cu ceea ce am!

Într-un fel, mă gândesc că el nu are copilărie. Un copil aleargă, scrie, se joacă și multe altele, dar el nu poate să facă nimic din toate acestea. Nu înțeleg de ce are aceste probleme!

Te rog, explică-mi! Pur și simplu nu e drept! O persoană care nu a avut copilărie este ca un copac fără flori sau ca o pasăre fără aripi. În copilărie înveți să iubești, să fii fericit și bun! Copilăria este cea mai frumoasă parte a vieții. El de ce nu o are?

Te rog să îl ajuți pe acest băiețel. Ajută-i și pe toți cei care au problemele lui, dar cât mai repede, ca să prindă și ei măcar puțin din copilărie! Gândește-te, acești copii se uită și ei pe geam și îi văd pe ceilalți distrându-se împreună. Îi aud râzând și țipând de bucurie că au câștigat la baschet sau la fotbal. Îi văd bucurându-se când i-au găsit pe ceilalți la „De-a v-ați ascunselea” sau când se urcă încântați prin copaci. Dar cel mai trist este că la final se îmbrățișează. Băiețelul acesta nu poate nici măcar să ia în brațe pe cineva! Asta chiar nu poate fi în nici un caz o copilărie!

Sau poate că băiatul se uită la televizor și îi vede pe ceilalți copii înotând în mare, construind castele de nisip și făcând călătorii pe munți. Pare atât de distractiv, mai ales dacă nu ai făcut asta niciodată în viața ta!

Sincer, eu cred că așa ar trebui să fie o copilărie, însa el nu o are! Dacă nu îl ajuți mai repede, nu va putea să joace și el un joc cu prietenii lui sau să își ia mama în brațe! Te rog, grăbește-Te!

Acum, mă gândesc că eu merg în toate parcurile de distracții și în foarte multe țări, iar acest copil nu poate nici măcar să se ridice din pat. Nu este corect! Nu știu de ce are aceste probleme, dar sunt sigură că ești de acord cu mine că nu trebuie să le aibă.

Te rog să îi oferi ceea ce merită: o copilărie minunată și o viață frumoasă în continuare!

Îți mulțumesc mult,

Ana Stanciu - Clasa a VI-a „Principesa Elisabeta”

Dragă Ana,

Îți scrie este un preot care a citit scrisoarea trimisă de tine lui Dumnezeu.

Întrebările tale sunt foarte importante. La ele, Dumnezeu îți va răspunde de multe ori, de-a lungul întregii tale vieți.

De ce de multe ori? Pentru că Dumnezeu ține cont de cum putem noi înțelege: nu totul deodată, ci pas cu pas, așa cum la școală se învață în fiecare an lucruri din ce în ce mai grele și mai importante.

Îți scriu câteva gânduri drept răspuns la întrebările tale. Sper să îți fie de folos!

De ce este bolnav un copil?

De ce băiețelul despre care scrii este atât de bolnav și de ce sunt și alți copii bolnavi nu este ușor de înțeles. Noi știm că Dumnezeu vrea binele tuturor oamenilor și ne ajută pe toți.

Ne-a creat să ne bucurăm că existăm, să ne bucurăm de El și de toți oamenii.

Atunci - de ce există astfel de situații atât de triste?

Dumnezeu ne-a creat ca să ne bucurăm, dar nu ne obligă să facem binele care aduce bucuria. Dacă ne-ar obliga, ne-ar anula libertatea.

Știi și tu ce se spune adesea: că libertatea înseamnă „să faci ce vrei”.

De fapt, libertatea este darul lui Dumnezeu pentru a putea săvârși cele mai bune lucruri pentru noi. Nu doar ce vrem.

Pe Dumnezeu Îl doare când alegem liberi răul, dar NU ne forțează să nu-l facem. Pentru că, atunci, ne-ar transforma în roboți. De aceea, nu Dumnezeu este responsabil că noi am ales liber să facem un rău, ci noi suntem responsabili de faptele noastre. Și ce legătură este între libertate și boala unui copil? Am să îți explic, printr-o comparație.

Lumea seamăna cu o școală.

Dumnezeu ne așază în lume așa cum părinții ne duc prima dată la școală.

La școală mergem să ne pregătim pentru ca, atunci când vom fi mari, să putem să facem lucruri bune, să avem o familie frumoasă...

Tot așa, Dumnezeu ne așază în această lume pentru a crește sufletește, ca să putem apoi trăi veșnic în Împărăția Cerurilor.

Hai să ne gândim ce se întâmplă dacă la școală eu sparg un geam. În cioburi mă pot tăia eu, dar se poate tăia și un coleg. Apoi, prin geamul spart poate să intre frigul, dacă este iarnă. Iar un coleg poate să răcească. Sau, dacă e vară, poate să vină multă căldură și să i se facă rău cuiva. Vântul poate să aducă praf prin geamul spart. Poate să ne usture ochii și gâtul. Astfel, și eu, și colegii vom suferi. Eu sufăr pentru că am spart geamul, dar colegii suferă ca urmare a faptei mele; fără să fi greșit ei cu ceva.

Așa s-a întâmplat și în lume. Părinții întregii omenirii, Adam și Eva, au făcut niște greșeli. Însă nu doar ei, ci fiecare om face și greșeli în viață.

Este ca și cum ar fi multe geamuri sparte în școală și, din această cauză, fiecare elev suferă un pic. Să nu te întristezi și să nu

te sperii: pe măsură ce vei crește, vei vedea fel de fel de greutăți în lume. DAR vei vedea și binele pe care Dumnezeu și oamenii îl fac celor care sunt în greutăți.

Acum, o să vorbim despre binele pe care îl putem face altora.

Da, cred că deja ți-ai dat seama că, dacă nu spargi geamuri, va fi mai bine pentru toată lumea! Așa este. Sau că geamurile sparte se pot repara, punând unele bune în locul lor! Exact asta trebuie să facem toată viața: să încercăm să nu facem ce este rău și să ne străduim să facem ce este bine. Așa, îi ajutăm cel mai mult pe toți oamenii din lume.

Băiețelul pe care îl pome-nești este, probabil, departe de tine: ai zis că l-ai văzut la televizor.

Dar poate o să afli că, aproape de tine, este un alt copil care are o problemă de sănătate mai mare: nu poate să meargă, ori să vadă, ori să audă și să vorbească. Ori poate stă multă vreme la spital și, când vine casă, nu poate să iasă la joacă. Dar tu poți să faci multe pentru el!

Dacă el nu poate să înoate, poți să îi faci cadou un acvariu, se va bucura de mișcarea peștilor în apă.

Dacă nu poate să construiască un castel de nisip la

mare, poți să mergi la el cu nisip sau cu Lego și să faci un castel de nisip sau din Lego lângă el. Se va bucura.

Dacă nu poate să călătorească prin munți, sună-l la telefon. Dă-i să vadă și să asculte ce vezi și ce auzi tu, când ești la munte. Adu-i o ramură sau o piatră frumoasă când te întorci.

Dacă el nu poate ajunge la o biserică unde tu ajungi, roagă-te pentru el și e ca și cum a fost și el acolo cu sufletul.

Dacă el nu poate să ia pe nimeni în brațe, tu poți să îi iei în brațe și - astfel - se va bucura. Dacă el nu poate să o ia nici pe mama lui în brațe, îmbrățișează-o tu pe mama lui și mulțumește-i că are grijă de el și se vor bucura amândoi.

Și așa poți să îl ajuți să simtă din minunatele bucurii ale copilăriei. Iar dacă te vei strădui să faci binele, când vei crește mare îl vei putea ajuta și atunci.

Îți mai spun două lucruri la care m-am gândit, citind scrisoarea ta.

Boala nu ne împiedică în mod obligatoriu să fim fericiți!

Ana, noi nu ne dorim să fim bolnavi și nu dorim altora să fie bolnavi. Dar atunci când vine o boală, nu este obligatoriu ca aceasta să ne împiedice a fi fericiți.

Amintește-ți și unele lucruri bune care i s-au întâmplat unui coleg care a stat acasă, fiind bolnav.

De obicei, părinții au o grijă specială față de un copil bolnav. Învățătoarea și colegii îl sună și îi mai povestesc ce e la școală și ce s-a mai predat. Îi spun că se roagă pentru el, ca să se facă sănătos și să se reîntoarcă la școală cât mai repede. Acel copil se bucură, când vede atâtea semne de dragoste și de prietenie, de care poate înainte nu avea parte! El se va împrieteni și mai mult cu colegii, o va respecta și mai mult pe învățătoare, iar pe părinți îi va iubi mai mult. Iată cum ceva neplăcut poate fi folosit ca prilej de bine!

Te îndemn să citești o carte scrisă de Veronica Iani, cartea „Leo. O poveste despre prietenie”.

Acolo vei vedea cum un copil bolnav poate fi fericit și îi poate ajuta pe cei din jur să fie fericiți. Vei afla și povestea adevărată a unui om care a suferit de mic de ceva grav, dar care a fost unul dintre cei mai fericiți oameni din lume: Sorin „Focuț” Constantin. În plus, era foarte recunoscător pentru tot ce trăia.

De aceea, ține minte că oamenii care mulțumesc, care trăiesc cu dragoste și cu smerenie, sunt bucu-roși în orice împrejurare și orice probleme ar avea!

Despre întrebările noastre pentru Dumnezeu

Ana, îți mulțumesc că mi-ai dat prilejul să scriu aceste rânduri și îți spun ceva: Dumnezeu se bucură când Îl întreb. Să Îl întreb mereu când ai nelămuriri și să fii atentă cum îți va răspunde, ca să pui în practică răspunsul.

Pentru a înțelege mai bine ce înseamnă să pui în practică răspunsul, o să folosim iar exemplul cu școala.

Să zicem că ești la ora de matematică. Doamna profesoară a predat ceva nou, iar tu nu ai înțeles tot ce a zis. Ridici mâna și pui întrebări. Aceasta îți răspunde. Înțelegi ceva mai mult, dar tot nu poți să spui că știi perfect despre ce este vorba. Se termină ora, se termină toate orele din acea zi și ajungi acasă.

Aici, ai două posibilități: să faci exerciții până reușești să înțelegi foarte bine ce s-a predat nou la oră; sau să nu faci, dar atunci rămâi doar cu ce ai priceput în clasă.

A doua zi, vei merge iar la școală. La ora de matematică, doamna profesoară va preda ceva nou. Ceva ce se bazează pe ce a predat înainte. Dacă tu ai învățat bine lecția anterioară, vei putea să înțelegi noua lecție. Dar dacă nu ai învățat, îți va fi foarte greu să pricepi.

Așa este și cu ce ne învață Dumnezeu.

Doar dacă facem ceea ce știm sigur că e bine, că este de la Dumnezeu, vom putea să înțelegem și alte lucruri noi. Vom primi răspunsuri la întrebări la care nu ne gândisem până atunci.

Un sfânt pe nume Marcu Ascetul a spus așa: „Hristos este ascuns în poruncile Lui”. Asta înseamnă că, pe cât facem ce ne spune Domnul nostru Iisus Hristos, pe atât Îl cunoaștem mai bine, Îl înțelegem mai bine și lucrăm cu El mai bine. Așa, întrebând și făcând, creștem din copii ai lui Dumnezeu, oameni ai lui Dumnezeu.

În finalul acestei lungi scrisori, îți amintesc de o parabolă pe care a spus-o Mântuitorul Iisus Hristos, care se aplică foarte bine când noi vedem că cineva are un necaz. Se numește Parabola samarineanului milostiv. Să o citești și să o discuți cu părinții, cu prietenii, cu doamna dirigintă, cu doamna profesoară de română și cu profesorul de religie.

Mulțumește lui Dumnezeu, părinților și celor din jur pentru cine ești. Ajută pe alții și fă binele pe care poți să îl faci.

Așa vei fi și tu fericită și vei aduce fericire aceluia băiețel despre care ai scris. Și lumii întregi, după puterea ta!

La mulți ani ție și tuturor copiilor!

Sărbătorile Maicii Domnului

Liceul Pedagogic ortodox „Anastasia Popescu” a fost inițiat, în urmă cu 26 de ani, chiar de Fundația Preasfânta Fecioară Maria și acesta devine un motiv în plus ca, fiecare Sărbătoare a Maicii Domnului să fie pentru noi mai apropiată parcă de suflet. Anul Bisericesc începe și se încheie, practic, cu Zile dedicate cinstitii Sfintei Fecioare Maria: 8 Septembrie, Nașterea și 15 August, Adormirea Maicii Domnului. De-a lungul anului, sunt și alte Praznice importante: Intrarea în Biserică a Maicii Domnului, Soborul Maicii Domnului etc.

Românii au o dragoste deosebită pentru Maica Mântuitorului nostru, Iisus Hristos, iar, ca dovadă, doar în România, i se spune Fecioarei Maria: Măicuța sau Măicuța Domnului. Nu există limbă și popor pe lumea asta care s-o alinte astfel pe Maica Domnului. Acest lucru ce dovedește? O relație cât se poate de caldă, de autentică și frumoasă. Așa cum părinții își alintă copiii sau copiii își alintă părinții, spunându-le „maică” sau „măicuță”, iată cum românii o alintă pe cea mai mare dintre femei, pe cea mai mare între îngeri și sfinți, pe cea care L-a născut pe Însuși

Un alt mod concret, real, de a ne arăta dragostea față de Maica Domnului și nu ne referim doar la un anumit spațiu geografic al lumii, este pictarea icoanelor și așezarea lor la loc de cinste în biserici. Oricine intră, mai ales, în bisericile din România, vede în dreapta, la închinare, o icoană a sfântului din ziua respectivă sau protectorul bisericii și o icoană a Mântuitorului Hristos iar, în stânga, o icoană a Maicii Domnului. Celor care se roagă ei și își pun nădejdea în ajutorul său, Maica Domnului le răspunde neîndoielnic. De aceea, poate că ați auzit de multe ori despre „icoane făcătoare de minuni”; acestea sunt icoane ce o reprezintă pe Maica Domnului, la care se roagă generație după generație. Un astfel de exemplu este Icoana Maicii Domnului „Hodighitria” (Îndrumătoarea), aflată la Mănăstirea Mihai Vodă din București, ale cărei copii se regăsesc și în spațiile școlii noastre, fiecare, la loc de mare cinste.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi! - iată Rugăciunea înălțată, poate cel mai adesea, către Sfânta Fecioară Maria.

Prof. Marius Cârciuțaru

Teatru pe pâine

**Cursul „Actorie pe pâine”
în Școala de Vacanță 2020**

Vara aceasta, am transformat curtea Liceului din strada Zborului, în cea mai mare scenă în aer liber. Chiar a fost FAIN!

Și, fiindcă era musai să stăm distanțați, am lucrat monolog și discurs, mai clar spus, a vorbit fiecare singur, pe limba lui, și tare bine ne-am înțeles, mai ales atunci când vorbeam cu „bla-bla-bla”. Așa a vorbit deci fiecare, „pre limba lui”, dar n-a pierit precum pasărea ci și-a luat zborul, încet, încet. De unde, la început, nu prea știam cum să începem discursul, iată că ne-am trezit că avem toată gama de discurs de la cel robotic și clișezat de teleshopping, până la stand-up comedy.

În ceea ce privește monologul, am avut parte de Zife și de Vete, de Ofelii și de Hamleți, dar și de Avarul și Bolnavul închipuit ai lui Moliere. Toate bune și frumoase, dar cel mai tare ne-am amuzat la exercițiile de improvizație și cele cu „bla-bla-bla” au bătut toate recordurile. Dacă nu știți cum sunt, întrebați-vă colegii care au fost. Îi găsiți pe afiș.

Și poate, dacă ne organizăm bine, vă facem și o demonstrație, într-o zi cu soare...

Prof. Ivona Boitan - regizor,
scriitor

Vacanță în Munții Apuseni

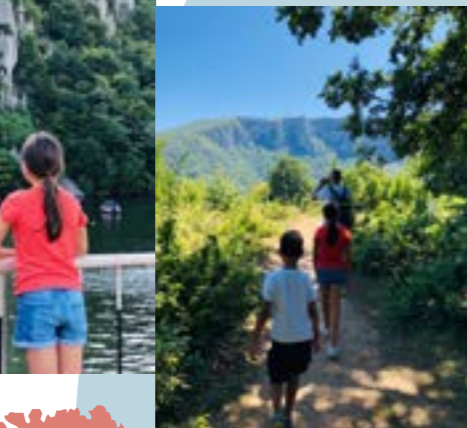
Spre sfârșitul vacanței de vară, am avut ocazia să descopăr pentru prima dată, **frumusețea Munților Apuseni.**

Ziua a început cu o plimbare cu șalupa pe Dunăre, de la sculptura în stâncă a ultimului rege al dacilor, **Decebal**. Știați că lucrarea a durat 10 ani și încă nu este finalizată? De asemenea, știați că la ea au lucrat 12 sculptori alpiniști?

Plimbarea cu șalupa a durat o oră și mi s-a părut interesantă, captivantă și educativă, deoarece **ghidul nostru se oprea la fiecare punct istoric important.**

Am avut ocazia să vizitez două peșteri. Prima se numea Peștera Veteranilor și reprezenta un punct de observare militar pe Dunăre.

După plimbarea cu șalupa, ne-am pus în spate rucsacurile și am plecat în drumeție pe muntele Ciucaru Mare.

Mi s-a părut o expediție obositoare, lungă dar și aventuroasă, pentru că se știe că în Munții Apuseni putem găsi mai multe specii de șerpi printre care și vipera cu corn a cărei mușcătură se consideră mortală.

Nu voi uita prea curând (probabil, niciodată!) această vacanță petrecută alături de familia mea!

Cătălina Schiau – Clasa a IV-a „Principesa Elena”
31 august 2020

Când am ajuns în vârful, am simțit teamă, deoarece eram într-un punct de observare foarte înalt. Dar priveliștea merita: de acolo, puteam să văd Dunărea și malul vecinilor sârbi. Era un tablou minunat!

Dragii copii vă recomand și vouă să experimentați drumețiile, deoarece țara noastră este binecuvântată cu un relief variat și deosebit de atrăgător.

De la vis, la realitate...

Voi ați visat vreodată să zburăți cu baloane?

David Blaine da! După ce, la vârsta de cinci ani a văzut filmul "Le ballon rouge", mereu și-a dorit să facă acest lucru. Între timp, a ajuns unul dintre cei mai cunoscuți iluzioniști și magicieni și a făcut tot felul de lucruri prin care și-a împins limitele corpului dincolo de închipuirea noastră, lucruri foarte periculoase și uneori înfricoșătoare. Dar totul s-a schimbat în momentul în care s-a născut fetița lui. Atunci și-a dorit să facă ceva care să nu o sperie, ceva care să-i placă.

În imaginile de sus, fizicianul Dianna Cowern îi explică lui David despre ce se întâmplă cu sângele lui și cu gazul din baloane la înălțimea la care și-a propus să se ridice, unde condițiile atmosferice se schimbă.

Să nu vă închipuiți însă că totul s-a întâmplat așa... cum ai pocni din degete... Pregătirile au durat aproape zece ani.

În acest timp, David Blaine a adunat în jurul lui pe unii dintre cei mai buni experți în parașutism, fizică, medicină. A făcut nenumărate antrenamente pentru aș-i putea ține respirația cât mai mult timp, pentru a rezista la temperaturi cât mai scăzute, deoarece la altitudinea la care s-a înălțat temperatura este scăzută și aerul rarefiat.

Pentru a decide cu ce gaz va umple baloanele, a făcut un experiment: a umplut un balon albastru cu heliu și unul verde cu hidrogen. Apoi a apropiat de fiecare, pe rând, o sursă de căldură. Balonul cu heliu s-a spart, pur și simplu, cel cu hidrogen a luat foc!

A obținut și certificat de pilot de balon cu aer cald și un certificat de parașutism (îmi place cum se spune în engleză: skydiving, adică scufundări în cer!)

Ana-Maria Olteanu

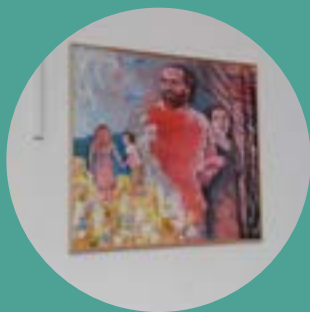

Așadar, dragii mei, pentru a-ți îndeplini un vis, dorința nu este de ajuns!!! Este nevoie de multă muncă, de cunoaștere (matematică, fizică), determinare, perseverență...

Urmați-vă visul! Orice efort este mai ușor decât o viață cu regrete!

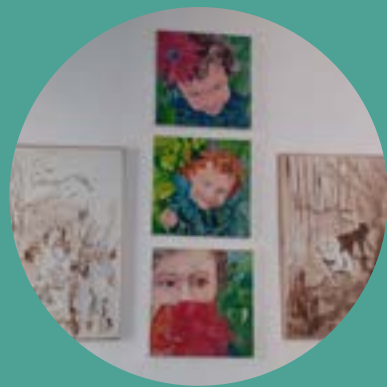
YouTube: David Blaine Ascension

Ramona Slug
proiectul afective

Venisișajul expoziției: miercuri, 3 septembrie 2020
curator: MARIA CIGATĂ
LICEUL PEDAGOGIC ANASTASIA POPESCU
str. Zborului nr. 7-9 - Galeria Theodor Aman,
corpulele A și B

Ți invităm să descoperiți
**ILUSTRĂȚIILE
lui ASTRID**

Note ilustrate
de Astrid Mihaela Mușat, din
„Viața Sfântului Ștefan cel Mare”

Liceul Pedagogic Ortodox „Anastasia Popescu”, Str. Zborului, 7-9, București.
21 august - 01 octombrie 2020.

REVISTA „UNIVERSUL COPIILOR” - serie nouă

Publicație a LICEULUI PEDAGOGIC ORTODOX „ANASTASIA POPESCU”

Editura Zbor - Director Monica Șerbănescu

Redactor coordonator: Ana - Maria Olteanu

Responsabil: Gia - Maria Iova

Comitetul de redacție: Ivona Boitan, Marius Cărciumaru, Carolina Constantin, Cristian Lăcraru, Părintele, Cătălina Schiau, Ana Stanciu, Ileana Zărnescu

Foto: Robert Sandu

Materialele pentru numerele viitoare se primesc pe adresa ana.bidea@gmail.com

str. Zborului nr. 7- 9 sect.3, București

Tel. 0723224247